

ERA IARNĂ. NORII SURI PRESĂRAU FULGI MARI ȘI DEȘI PESTE ÎNTREAGA NATURĂ. O FRUMOASĂ PĂTURĂ ALBĂ ÎMBRĂCA ACOPERIȘUL AURIT AL PALATULUI ÎMPĂRĂTESC. ÎMPĂRĂTEASA STĂTEA LA FEREAȘTRA CU CANATURI DE ABANOS ȘI BRODA.

TOT PRIVIND PE FEREAȘTRĂ, ÎNTR-UN MOMENT DE NEATENȚIE ÎȘI ÎNȚEPĂ DEGETUL ȘI SÂNGELE ȚÂȘNI ÎNTR-O CLIPĂ. ÎMPĂRĂTEASA SE UITĂ ÎNGÂNDURATĂ LA PICĂTURA DE SÂNGE DE PE VÂRFUL DEGETULUI, APOI LA CANATURILE NEGRE DE ABANOS ALE FERESTREI ȘI LA PĂTURA ALBĂ DE ZĂPADĂ DIN GRĂDINĂ, GÂNDINDU-SE: „CE BINE AR FI SĂ AM UN ASTFEL DE COPIL – PIELEA SĂ-I FIE ALBĂ CA ZĂPADA, BUZELE ROȘII CA SÂNGELE, IAR PĂRUL NEGRU CA ABANOSUL!“

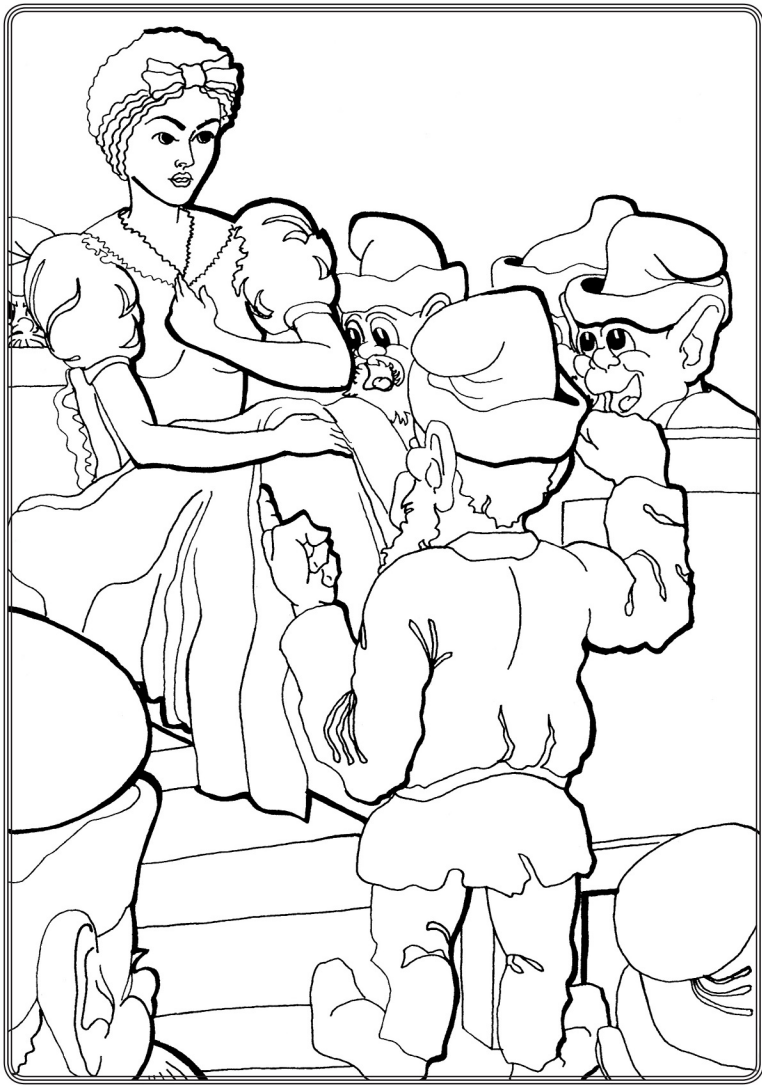
NU PESTE MULT TIMP, ÎMPĂRĂTEASA A NĂSCUT O FETIȚĂ DE O FRUMUSEȚE RARĂ, EXACT AȘA CUM ȘI-O DORISE. I-A PUS NUMELE ALBĂ-CA-ZĂPADA.

DIN PĂCATE, ÎMPĂRĂTEASA A MURIT LA NAȘTERE, IAR ÎMPĂRATUL, DUPĂ UN AN DE DOLIU, S-A RECĂSĂTORIT ȘI LA PALAT A SOSIT O NOUĂ ÎMPĂRĂTEASĂ. ERA FOARTE FRUMOASĂ, DAR TRUFAȘĂ ȘI REA, PENTRU CĂ NU SUPORTA GÂNDUL CĂ CINEVA AR PUTEA FI MAI FRUMOS DECÂT EA. AVEA O OGLINDĂ MAGICĂ, PE CARE O ÎNTREBA MEREU:

— OGLINDĂ, OGLINJOARĂ, SPUNE-MI, CINE E CEA MAI FRUMOASĂ DIN ȚARĂ?

— TU EȘTI CEA MAI FRUMOASĂ DIN ÎNTREAGA ȚARĂ!

— OGLINDĂ, OGLINJOARĂ, CINE-I CEA MAI FRUMOASĂ DIN ȚARĂ?

— FRUMOASĂ EȘTI, CRĂIASA MEA, DAR ALBĂ-CA-ZĂPADA DIN CĂSUȚA PITICILOR E MAI FRUMOASĂ DECÂT TINE!

CÂND A AUZIT ACESTE VORBE, ÎMPĂRĂTEASA A SĂRIT DE PE SCAUN ȘI, DE FURIE, APROAPE CĂ A SPART OGLINDA MAGICĂ, APOI A ÎNCEPUT SĂ SE GÂNDEASCĂ LA UN NOU PLAN. ÎMPĂRĂTEASA SE PRICEPEA LA VRĂJITORIE, AȘA CĂ A PREGĂTIT O OTRAVĂ ÎN CARE A ÎNMUIAT UN PIEPTENE. CÂND TOTUL A FOST GATA, A ÎMBRĂCAT DIN NOU HAINELE SĂRĂCĂCIOASE ȘI A PORNIT SPRE CĂSUȚA CELOR ȘAPTE PITICI. CUM A AJUNS ACOLO, A DESCHIS LĂDIȚA ȘI CU O VOCE CÂRÂITĂ A ÎNCEPUT SĂ STRIGE:

— CUMPĂRAȚI NASTURI, AGRAFE ȘI PIEPTENI!

ALBĂ-CA-ZĂPADA A AUZIT GLASUL BĂTRÂNEI, A IEȘIT LA FEREAȘTRĂ ȘI I-A STRIGAT:

— PLEACĂ MAI DEPARTE, BUNICUȚO! EU NU AM VOIE SĂ PRIMESC PE NIMENI ÎN CASĂ!

— DAR POȚI SĂ PRIMEȘTI MARFA MEA! A INSISTAT BĂTRÂNA.

— VAI, DE CÂND ÎMI DORESC UN ASTFEL DE PIEPTENE! SUSPINĂ ALBĂ-CA-ZĂPADA. BUNICUȚĂ, POT SĂ-L PRIVESC MAI DE APROAPE?

— MĂ TEM CĂ NU MI-L MAI DAI ÎNAPOI. VINO AFARĂ, DACĂ EȘTI AȘA CURIOASĂ! I-A RĂSPUNS BĂTRÂNA.

„CE NEAJUTORATĂ E BĂTRÂNICA ACEASTA! NU CRED CĂ